

ARBÚCIES

*i tornarem
a vèncer!*

SUMARI:

- *LES ELECCIONS
AL PARLAMENT*
- *GUERRA ALS TUTUTS*
- *CURSET DE
GIMNÀSTICA, SI O NO?*
- *EUSKERA, LLENGUA
MIL·LENÀRIA*
- *LES DONES D'ARBÚ-
CIES PARLEN DEL
TREBALL*

Biblioteca Rafael Vilà i Barnils-Arbú

1351543514

AHIR i AVUI

SEMPRE POPULAR

Camprodon, 15
ARBÚCIES (Girona)

ASSORTIT DE TAPES CALENTES
ENTREPANS CALENTS I FREDS, etc.

CAFÉ

BAR

SALÀ DE T.V.

DISCOTECA

Fotografia de la portada cedida per "EL CORREO CATALAN"

ELECCIONS

LES ELECCIONS AL PARLAMENT CATALÀ DEL 20-M.

BARREJA I CALIQÜENYA.

(Important: si ara som més a viat del vint-i-u de Març deixa de llegir-me. Espera haver votat.)

L'HONORABLE HA MORT,
VISCA L'HONORABLE!!

Ja tenim nou PRESIDENT! L'HONORABLE és el candidat del P.C. S.U.D.C., una més de les ponce lles del gran jardí de sigles que en l'equinocci d'aquesta primavera política, ací a casa nostra han esclatat.

L'HONORABLE ha florit més magnífic que la resta gràcies al bon adobament d'una ben orquestrada campanya publicitària-electoral, o el que és el mateix, d'una bona menjada de "coco" a la immensa concurrència de votants -i vots- no com promesos.

Votants i vots tan nombrosos enguany per la manca d'una figura que sigui gresol i carisma del poble català i que estigui per damunt de "DICTADURES" de sigles i de partits. Catalunya necessita un altre AVI avui més que mai, i ens sobren tots els pollastrets de granja perquè el que ens cal al nostre galliner és un bon pollastre de llavor.

ZUM ZUM

P.S.: si m'has llegit abans d'anar a votar no permetis que jo se't mengi el "coco" i VOTA idèntic.

Una petita reflexió sobre el Parlament. Quatre paraules referents a les eleccions del 20-M. Una pallissa mental més. El que ve a continuació pot ser qualsevol d'aquestes coses. Però les eleccions al Parlament, i ara més, no són unes eleccions "a seques". No! tenent quelcom més. Que són més que un club? Sens dubte. Que són quasi un circ? Podrien arribar a ser-ho. Unes eleccions més, per alguns escèptics, una pila d'hores perdudes, segons els empresaris; una "rifada" col·lectiva, per als més "llestos", etc., són una petita mostra del que la gent pensa de les eleccions de les quals en sortirà el pròxim President de la Generalitat. I en els fons tenen raó tots. Són no hi dubte unes eleccions més. Representen, perquè no, la tira d'hores-producció perdudes. I també, en els fons més surrealista, pot ser una "rifada". Però, cada dia és un dia més, les hores perdudes són més que les aprofitades; molt sovint se'n rifen. I anem tirant, no per això ens neguem a viure.

Què volem dir amb això? Nosaltres creiem que davant les eleccions al Parlament català, no és possible una postura d'inhibició, d'indiferència. No discutim el dret a l'abstenció conscient i meditada però és una postura que ara no compartim ni entenem. El que volem combatre, ja ho hem dit abans, és la indiferència, la falta de participació. Els catalans ens juguem el que l'Estatut, ja força delicat de salut, es recuperi o s'empitjori no hi ha volta de full. Està en joc el desenvolupament de la nostra autonomia. Tota la resta i només hem de llegir certes propagandes perilloses i sub normals, són "xorrades" amb una clara intenció coactiva.

L'endemà de les eleccions tot és possible...menys el pas enrera. I aquest només és possible a base d'abstenció. Des d'aquí, doncs, cridem a tots els arbucienca a la participació conscient i meditada. Deixem-nos de folklores i utopies. El país ja està tip de tant "cuento". Ha arribat l'hora en la qual tots hi som necessaris. No neguem el nostre suport.

NOTA:

PERXADA no es fa responsable ni sotascríu cap dels articles o treballs que s'hi publiquen, i ofereix les seves planes i acollirà totes les crítiques i comentaris que es facin sobre el seu contingut.

"PERXADA" convida al diàleg, la discussió i la llibertat d'opinió sense cap més límit que la correcció i el respecte entre tots els opinants.

TOTS HI TENIM VEU:

TOT FENT INVENTARI DE LA GENT DE LA VILA D'ARBUCIES

ACTIU

Qui són els qui formen l'Actiu?

El treballador que es lleva de matí per anar al seu treball del taller, del despatx o de l'escola per educar els infants, o el que obre la botiga per atendre el públic, el que passa i repassa comptes perquè no hi hagi dèficit, la dona que escombra el carrer de bon matí, que atén les feines de la casa, el que agafa el cotxe per fer més via, els qui tenen cura dels malalts, els qui treballen per donar un sentit humà, digne i cristià a la vida, en una paraula, per fer una vida de gent més bona. Aquests són els homes!

PASSIU

On és el capital del Passiu?

No serà tal volta aquells homes i dones que han invertit el capital de la vida i salut, treballant, cremant la seva existència superant moltes dificultats econòmiques, que posaren el fonament de la fàbrica, del taller, del comerç, de la casa nova, de la comodat en el viure, de l'honradesa en el treball, de la justícia i la pau, d'un viure a ratlla segons l'humanisme cristià? No serà aquest el Capital d'Arbúcies?

On són aquests homes i dones?

Uns ja han passat a millor vida; d'altres encara viuen entre nosaltres. Doncs on són? I els lloarem... Són els jubilats, els de la tercera edat que cada divendres es reuneixen uns quants a la rectoria per parlar de les seves experiències de vida, tant socials com religioses i culturals, per informar-se, etc... per parlar del Passat, del Present i, per què no? també del Futur.

També hi ha un fons de Reserva. Qui són?

Els infants i el jovent de la vila. Seran capaços de portar endavant el negoci? Depèn de l'Actiu i Capital. Si aquests els donen mitjans de conviure entre ells i treball i es respecten els uns als altres, el negoci anirà endavant.

M. R.

DIJOUS LLARDER...QUÈ HEM DE FER?

Amics:

Des de fa molts anys, aquest dia les escoles d'Arbúcies feien festa tot el dia i semblava ser que des d'ara no és així.

Doncs bé, si aquest dia ha estat considerat com a feiner i els professors complint al peu de la lletra, treballen tot el dia, pregunto:

¿Per què han dit als seus alumnes que era el mateix que assistissin a classe com no?

Naturalment, la resposta d'un nano(o d'un adult) davant la qüestió és: No cal anar a l'escola, avui és festa, la senyoreta o el professor ha dit que era igual, no hi aniré.

Ha sorgit doncs el problema, perquè si hi ha escola, s'hi ha d'anar...o no?

A part els pares treballadors, els altres pares que volem que els nostres fills compleixin les seves obligacions, hem tingut a casa un mar de discussions i raonaments, sense treure'n en alguns casos resultats positius, perquè és clar, aquest, i l'altre i l'altre fan festa i jo (el nano) també en vull fer.

Resumint, que en poder comprovar que aquest

problema no ha estat únicament a casa nostra sinó a moltes famílies, demano des d'aquí una resolució en vistes a l'any vinent, donat que aquest any, s'hi ha pogut veure un clar ressentiment o disconformitat per part d'alguns ensenyants -no tots- molt desagradable i de persones poc madures, i dels que n'han rebut les conseqüències com quasi sempre, els qui menys hi tenen a veure, els nens.

I alerta! que no sóc antitradicions, però si es vol fomentar aquesta, em permeto opinar que la millor manera de fer-ho és, prenent-se la molèstia els propis educadors, no pas confonen els alumnes.

UN ALTRA MARE

P.: Encara que un xic tard, aprofito -l'ocasió d'adherir-me a l'opinió d'UNA MARE que s'expressava en l'apartat "Tots hi tenim veu" de la Perxada nº 2, ja que també jo hi era present en aquella Assamblea i en vaig treure la mateixa conclusió.

M'adreço a vosaltres per intentar contribuir a la tasca que realitzeu amb uns poemes que vaig escriure vers la Primavera de 1978 a Arbúcies, i que més tard vaig recollir sota el títol de *Setze Poemes inconnexos*.

El contingut del recull del que ara en veureu una mostra, se centra en una visió anecdòtica de la vida quotidiana en un poble i a la ciutat (en un doble vessant local-universal), i desprèn un rosari d'inquietuds i vivències que com a estiuejant he anat sentint molt a prop en el temps que he passat amb vosaltres.

Alhora de fer presents els meus poemes a la vostra publicació m'ha invaït però, un temor a caure en la impertinència que suposa el contar-vos coses que vosaltres viviu sens dubte més intensament que jo, en el vostre tarannà diari.

Voldria doncs que el que escric ho compreguèssiu com a recull de pinzellades, sensacions, pensaments fragmentaris que se situen al vostre voltant sense cap mena d'intencionalitat ni crítica. Si el meu treball es entès d'aquesta manera restaré amb la seguretat d'haver estat entès, per una vegada. Si els poemes són del vostre grat potser aquestes paraules caiguin a l'oblit, i solament resti la satisfacció del treball ben fet...

Tanmateix, la vida seguirà, altre cop, com sempre...

JULIÀ GUILLAMON I MOTA

POEMA

Reies, passava el temps, i tu reies.

(Potser savies que mai no podríem beure'ns tot d'un glop el temps passat)

Reies. I ens aixoplugàvem de nits a l'esguard de la multitud

indiferent, que dia a dia apreníem a estimar,

en silenci, pels grisos carrers de la nostra incertesa.

Jo et mirava, i el pit clar s'abocava pel damunt de la camisa blava.

Somreies, sí, però altrament tenies també por,

por de l'oblit, por de la por

(algun dia destruïrem la por).

Algun dia cercarem a l'infinit la llum que mai no haurà de perdre's,

malgrat se'ns emportarà i no esperarà a que ens poguem mirar per darrera vegada.

Mentre, tu riuràs; car saps que el mar i el sol són per sempre,

i els mots són com el vent que ve i marxa.

I et refregaves les cuixes mentre, impotents, reiem....

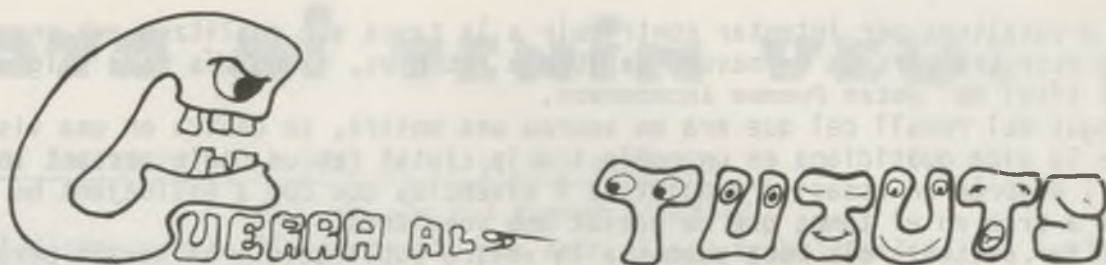
HI HA VERTADERA COL.LABORACIÓ?

Llegint el que deia el company Jordi Planes en el número quatre de Perxada "... hi ha entitats en les quals la gent hi treballa desinteressadament" m'ha vingut a la memòria el que actualment està succeint a la "Cooperativa Local De La Vivenda D'Arbúcies". Malgrat els problemes que hi ha hagut amb l'empresa Constructora, un grup de nois s'han posat el front de quaranta-set famílies i han tirat l'obra endavant ja que "Ediconsal" l'havia abandonada. Ben segur que no hi han escatimat esforços de cap mena, perquè em consta que han passat setmanes en les que s'han reunit per solventar problemes econòmics o per veure l'advocat, fins i tot amb el batlle d'Arbúcies han anat a parlar amb el governador de la província.

Doncs jo voldria des d'ací, que tots els Arbuciencs que nomès han fet que crítica destructiva, abans d'obrir la boca pensessin un xic més si han col.laborat prou, tant sigui en aquesta entitat com en qualsevol d'altra.

Desitjaria que aquestes ratlles servissin per donar ànims a totes les persones que dintre seu tenen quelcom per donar als altres sense cap tipus d'interès.

DOLORS

LES FINANCES A L'ESTATUT

En la confiança que els dos anteriors articles sobre l'Estatut, hagin servit, si més no, per introduir el tema, a partir d'avui començarem a desenvolupar el que és l'objectiu primer d'aquest nostre treball: fer comprensible per a tothom els aspectes més importants de l'actual Estatut. I dic fer comprensible, no perquè pensi que són pocs els "escollits" i capaços d'arribar al fons del tema, sinó perquè no és precisament un model de claredat i senzilleza literària, -totes les normes legals són complexes per als profans- i també pel context on s'ha de desenvolupar, dins el marc de la Constitució Espanyola.

Potser notocarem tots els punts i comes, i més d'un article ni l'esmentarem. Bàsicament ens volem moure en dos camps; el Títol Primer, dedicat a les competències de la Generalitat, i el Títol Tercer, que contempla les Finances i l'economia. Sens dubte hi haurà escapades a d'altres articles, però serà l'excepció. Hem decidit també començar pel final. Ja sé que no s'arriba pas abans, però... allò escrit, escrit serà.

Hi ha una dita que no per més repetida deixa de ser certa: "Sense Autonomia financera, no pot haver-hi veritable autonomia". Aquesta és la raó que ens impulsa a tractar en primer lloc l'aspecte financer de l'Estatut. Jo diria, sense cap por d'equivocar-me, que és el més interessant. Es l'eina que ha de fer funcionar l'Autonomia. Sense els mitjans econòmics necessaris no ens serà possible tirar endavant cap projecte, ni tan sols cobrir els serveis mínims que la societat demandarà. Les finances, aleshores, són el punt clau per arribar a una Autonomia plena. La pregunta doncs, que tots ens hem de fer i que intentarem respondre és: L'Estatut d'Autonomia del 79, preveu un nivell de financiació suficient per al que necessita Catalunya?. Aquesta és la gran incògnita, i només el temps ens dirà qui té raó.

Per no enganyar-nos, vull deixar clar quina és la meva postura respecte a aquest problema. Crec sincerament que l'apartat de Finances de l'Estatut ha quedat curt. Ni més ni menys. Penso també que encara hi ha molt a fer, que depèn molt de la voluntat negociadora del Govern Central i de la capacitat dels pròxims mandataris catalans. Penso també, que el nivell de financiació assolit pot ésser, salvant les distàncies, favorablement -comparat amb el que otorgava l'Estatut del 32. Crec també que ens hem quedat molt lluny dels sistemes que imperen als Països amb règims federals d'Europa.

Aquesta és la meva posició davant l'aspecte financer de l'Estatut. Es una posició que més que pessimista, vol ser crítica. I criticar l'Estatut o alguns dels seus aspectes no és torpedejar-lo ni estar-hi en contra. Senzillament, sóc partidari de l'Estatut, en cas contrari no escriuria això, però el contemplo des d'un caire crític i veig que encara queda molt camí...

XAVIER GUELL

CONCURS PREMIAT AMB
LLIBRES PER VALOR
DE 1.000 PESSETES

GENT D'ARBUCIES
GENT D'ASTUCIES

CONCURS Nº 2

CAIXA DE PENSIONS
"la Caixa"

PREGUNTA Nº 1

¿Ets un bon observador de la nostra realitat arquitectònica?

PREGUNTA Nº 2
D'INTERÈS CULTU-
RAL, HISTÒRIC I
SOCIAL.

PREGUNTA Nº 3

ESPORTIVA

Aquesta façana l'has vista moltes ve-
gades, però saps situar-la a quina ca-
sa correspon?

Durant la QUARES-
MA, per motius
d'abstinència, a
Arbúcies tenim
un plat tradicio-
nal que s'acostu-
ma a menjar els
divendres.

Saps dir-nos de
quin cuinat es
tracta?

Deis diferents
esports que es
practiquen a la
Vila, pots dir-
nos-en tres que
estiguin federats?

- Envieu les respostes o porteu-les personalment a l'oficina de la Caixa o a la Biblioteca d'Arbúcies.- També les podeu enviar per correu directament a la revista PERXADA. Teniu temps fins el dia 10 d'Abril.

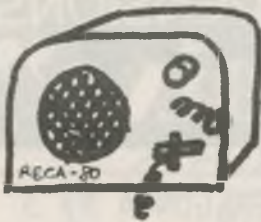
- El mes vinent publicarem la solució del CONCURS Nº 5 i el nom del guanyador.

SOLUCIÓ CONCURS Nº 4: El guanyador ha resultat ser la Mª VICTÒRIA MONTERO I POL.

- Pregunta nº 1.- Carrer Major, nº 6.- La Gabella

- Pregunta nº 2.- JOSEP Mª FOLCH I TORRES

- Pregunta nº 3.- LLUIS ARIMANY I LLADO.

AQUI RÀDIO "LA PERXA":
EL RACISME ALS ESTATS
UNITS ARRIVA A LES
FIRES:
UN FIRAIRE ANUNCIAVA
"TIRO AL BLANCO, SOLO
PARA NEGROS -NEGROS"

ACUDITS

... Y EL QUE VALE, VALE Y EL
QUE NO PAL BARÇA

RECA 20

ARBUCIES 12 DONES 13 BRUIXES

REMEIS DE L'ÀVIA

Essent molt ric el nostre poble,
amb remeis casolans,
durant una temporada,
us en donarem uns quants.

PER L'ENCOSTIPAT: XAROP.

Ingredients:

1l. d'aigua
1 llimona tallada
200 grams de sucre
arrel de malví desfilada.

Es bull tot per meitat
i es pren amb
una cullaradeta de mel.

PER LA TOS: XAROP DE PINYES D'AVET.

Ingredients: pinyes d'avet i molt sucre.

En una escorradora, es posen sostres de pinyes
esminussades i sucre. Es deixa reposar, i el
suc que treu, fer-li trencar el bull.

PER L'EMPITARRAMENT: ESPERIT DE CANDELES DE PI
PINYONER.

Ingredients: Candeles de pi pinyoner.

Es posa un drap sobre una cassola i damunt, les
candeles; s'agafa un altra cassola amb foc a din
tre i es posa sobre les candeles. El suc que des
prèn és l'esperit.

EMPASTES DE FARINA DE LLI I MOSTASSA.

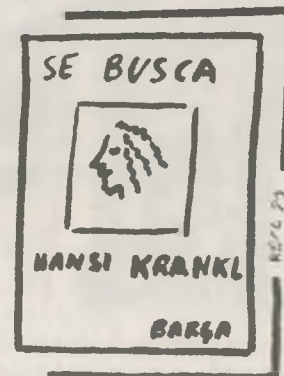
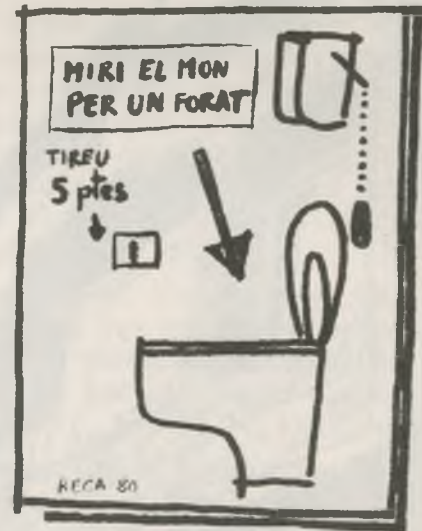
Ingredients:

1llet, farina i un pols de mostassa.
Escaldar la farina de lli amb la llet, s'estén
sobre un drap i s'hi tira un pols de mostassa,
es tapa amb un altre drap, i es posa sobre el
pit mentre és calent.

El nostre consell és:

No us en fieu massa si veieu que no us passa,
i el metge visiteu,
perquè del tot us cureu.

LES NETES DE L'ÀVIA

NOU CAS DE RACISME: A UN PAIS AFRICÀ
ELS NEGRES S'HAN CANSAT DEL BLANC. A
LES SEVES PRIMERES ELECCIONS LES PA-
PERETES DE VOT EN BLANC EREN NEGRES

RECA 80

El nostre ahic

ETIMOLOGIA DE LA GRAFIA ARBÚCIES

-En FELIX GRAELLS I FARRÓ, va néixer a la nostra vila l'any 1.908. El seu afecte per la terra natal, trasllueix una inspiració constant, fluïda, des de la seva juvenesa, plasmada harmònicament en la seva obra poètica i musical, on hi vibra el record d'Arbúcies, amb una sensibilitat artística i patriòtica immutable i concisa.

-Des de Torroella, on exercia de Secretari de l'Ajuntament i on té la seva residència, ens ha tramès un recull de fets històrics de la nostra població, que ell va recercar en l'arxiu municipal, quan treballava en el nostre Ajuntament, pels anys 30, i del qual recull en transcrivim el següent fragment:

"Arbúcies apareix en documents de l'any 898 amb el nom d'ARBUTIAE; poc costa d'esbrinar el seu origen fixant-nos que la procedència llatina d'arboç, és arbustus i menys encara si reparam que dit arbuste pertany a la família de les ericàcies, subfamília de les arbutoides i tribu de les arbuties. -El seu escut està format per un castell rematat amb tres torres sobre una muntanya i amb un arboç a cada costat. -Arbúcies, pertanyé al comte de Solterra, el castell senyorial del qual es trobava situat al cim de la muntanya del seu nom, a les Guillerries, comtat d'Ausona. El citat castell, a principes del segle XI va figurar entre les pertinenències d'Ermesindis, comtessa de Barcelona. En morir aquesta, va passar al comte Ramon Berenguer I, i posteriorment a la Casa Gurb. L'any 1.356 el rei Pere III va donar el comtat d'Ausona a favor de Bernat de Cabrera, incluint-hi també l'esmentat castell i el 1.366 el va donar a la família del primogènit Don Joan, duc de Girona. -Les circumstàncies de que no aparegui aquest castell en les revoltes catalanes del segle XV, dóna a entendre que havia desaparegut, essent molt possible que s'enrunés amb el terratrèmol de l'any 1.427, que va destruir la població d'Osor. -La certitud de dita pertinenència a favor del comte de Solterra, és claríssima reparant en l'acta guardada en l'arxiu municipal!"

-Aquesta acta a què fa referència el Sr. Graells, és molt curiosa i data de 1.686 i pensem publicar-la en un altre número, perquè estem segurs que interessarà als nostres lectors.

-El topònim, veiem, doncs, que deriva del llatí vulgar i que esdevingué català per simples canvis de pronúncia a través del temps, des de la dominació romana cap els 300 anys a.J., en produir-se dins la península ibèrica la formació de llengües distintes, però germanes, dites romàniques.

-I és per això que recentment hem adaptat la forma gràfica correcte d'un mot femení, plural i esdrúixol en designar la nostra Vila, d'acord amb les normes de l'Institut d'Estudis Catalans, de l'any 1.913 que van regularitzar l'ortografia catalana moderna.

CANSA LADERIA
FREDERIC BOSCH
"CASA FEDERICO"

GERMANA ASSUMPTA, 18 - ARBÚCIES

EL
NOSTRE

FRANKFURT

PLAÇA DE LA VILA - ARBÚCIES

RIBAS I MOTJE

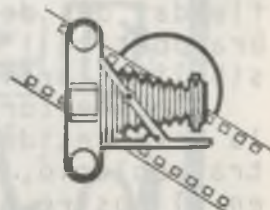
GESTORIA - SEGUROS - FINCA

Eiximenis, 12-14 - GIRONA

Representant a ARBÚCIES:
JAUME VILÀ i SERRAT
C/CASTELL, 10 - TELF. 86.03.77

FOTO-ESTUDI

Josme

-Des del 1.962, el vostra fotògraf.
Ara, noves instal·lacions Galeria-Estudi
per a fotos d'alta qualitat, a més la
novetat de foto carnet al moment.

C/ Prat Marcet, 3

ARBÚCIES (Girona)

MOBLES

pujadas tort

- TAPISSERIES A MIDA
- MOQUETES
- CORTINES

Anselm Clavé, 70 - Tel. 33.08.91 **BLANES**

INCOHERÈNCIES

de RAFAEL VILA I BARNILS

Hi ha una dita antiga que resa: "Bona és la guerra, si es fa lluny de la nostra terra"; però és ben cert que l'exactitud d'aquella asseveració ha perdut pes específic, ja que actualment no hi cap guerra que no es faci massa a prop. El món s'ha fet tan petit, que les armes de les quals hom disposa no deixen cap racó, per allunyat - que sembli, que no estigui a l'abast de llur visita: els coets teledirigits i de llarg abast poden, quasi, donar la volta al món i atrapar per l'esquena l'objectiu previst. Ara pot dir-se, però, que la guerra, de tan imminent, és eminentment difícil perquè resulten fàcils de confondre la possibilitat llunyana de la victòria, i la seguretat, més propera, del suïcidi. I cal anar-hi molt en compte.

El moment d'incertesa que estem vivint és fill de la por que ha escampat per tot el món la cursa armamentista de les grans potències; però hem de comprendre que els veritables hereus del pànic actual són, en veritat, l'U.R.S.S. i Nord-Amèrica: la monstruositat de la seva potència es posa de manifest de tant en tant i quan l'ocasió es presenta. Ara, amb motiu de l'ocupació defensiva (?) d'Afganistan per les milícies soviètiques, tot el món va una mica de bòlit, o i més quan Carter, l'actual president dels Estats Units, no ha tingut l'escrúpol d'incloure aquella ocupació i el seu trasbals en el punt principal de la seva campanya electoral, de cara a la seva probable reelecció. I pot ben dir-se que el planteig ha tingut força èxit a la fàcil escena domèstica, unanimitat que no es dona a cap de les nacions de la resta del món.

Costa d'oblidar les carícies de les dues guerres del segle, quan hom va sofrir-les a la pròpia pell i a la pròpia llar. Per això el món d'ara fa el sord a l'acrobàcia política de Carter, car tothom sap que la consecució d'un èxit seria tan costosa que el món hauria de fer suspensió de pagaments. I, ja ho diu l'adagi: "Gat escaldat, d'aigua tèbia fuig".

Quan les potències occidentals van adonar-se de la importància del petroli, van córrer a oferir la llur ajuda als països que n'eren productors. Una ajuda que, mirada amb els ulls d'avui, demostra a la llarga que era molt interessada: els vint-i-vuit estats del món islàmic que podien viure tranquils després de la darrera Diàspora que va deslliurar-los de la presència jueva al segle primer després de Crist, i que s'entretenien en una inacabable lluita entre ells mateixos, van acceptar el contacte amb els occidentals assumint-ne totes les conseqüències, per bé que moltes fraccions indígenes, incòmodes i descriminades, van emigrar resignadament, tot donant lloc a la formació de Comunitats musulmanes a altres vint-i-cinc països. La cosa va marxar força bé fins que a l'acabament de la darrera gran guerra, els americans i els anglesos que s'havien compromès amb el gran capitalisme jueu que havia possibilitat la llur victòria contra les forces de l'Eix, van veure's, com aquell que diu, obligats a donar suport al retorn - massiu dels jueus a la terra antiga. La reacció islàmica va ésser fulminant, i els àrabs foragitats de la vella Palestina han pogut comptar, de totes, totes, amb els països de la Mitja Lluna: hi ha hagut tres guerres terribles, però els jueus encara hi són. I hi són de tal manera que, a fi de què ens n'adonem de la incomoditat de la llur presència, els Senyors del Desert ens dosifiquen, a tots, els lliuraments de petroli, mentre n'ajusten el preu cada cop que es reuneixen. Una presència i una venjança que tot el món paga molt alt, mentre els uns perden embaixades i els altres perdem la paciència.

Tots sabem que una decissió presa en ple període electoral, perilla sempre d'imperfeció. Darrera els fets d'Afganistan, hom por amagar-hi els Jocs Olímpics de Moscú; però al darrera de la crisi del món, hi ha Israel i els països de l'Islam. I això no caldria callar-ho, per més que sien dues coses que costen de pair.

Cada u vol vestir la veritat al seu gust i a la seva manera.

tot xeccat

LES DONES D'ARBÚCIES

TEMA: LA DONA I EL TREBALL

El dia vuit d'aquest mes de març s'ha celebrat en tot el món "El dia internacional de la dona treballadora". A Arbúcies no n'hi ha hagut cap ressò; nosaltres, des d'ací hem volgut que les dones d'Arbúcies hi diguessin la seva. En cap moment hem pretès fer un estudi estadístic; sinó senzillament un sondeig de la seva opinió sobre el tema. De les enquestes que hem repartit arreu, ens n'han retornat 46 de contestades: solteres(s), casades(c), mestres ses de casa(mc), dones que treballen fora(t.f.), joves, jubilades, emmainades...

Anem a veure el seu parer!

- Com veus el fet que la dona treballi fora de casa?

Generalment ens han contestat que ho veien bé, però sempre i quan no descuidessin les "seves obligacions" de mestressa de casa.

N'hi ha però que n'estan plenament convençudes: "Molt bé perquè té una satisfacció personal o econòmica a més de sentir-se més lliberada"(18-s-t.f.), "Es necessari i essencial pel desenvolupament de la societat tal i com està establerta"(22-s-t.f.) "Trobo bé que treballi allà on s'escaigui la seva feina, a casa o fora d'ella(34-c-t.f.)..."

Només dues opinions en sentit contrari "Malament, la dona ha d'estar a casa"(50-s-t.f.), "Només si n'hi ha necessitat"(67-vídua-jub)

- Què representa per a tu treballar fora de casa?

Les paraules que més han fet servir han estat "llibertat", "expansió", "guany econòmic", "independència", "satisfacció personal"... Algunes respostes particulars: "necessitat i la manera de treure cabòries"(34-c-t.f.), "un pas en la emancipació de la dona"(14-s-est.), "ésser un engranatge més dins del món del treball"(22-s-t.f.)

Per altres els representa "un sacrifici"(49-c-t.f.), "un inconvenient ja que els fills són petits i no els pots deixar sols"(32-c-mc).

I també alguna opinió aïllada en contra "molt greu, millor estar a casa"(67-vídua-jub)

- Estàs satisfeta amb el que fas? De què t'hagués agradat treballar?

Gairebé la major part diuen estar satisfetes amb el treball que fan, però tanmateix han expressat que els hagués agradat més un altre tipus de feina: "De mecànic(una mc), mestra (administr.), Imfermera(una del ram confecció), "Assafata"(una adm.), una professió de més responsabilitat i no tan emmarcada de professió de dona(una del comerç), "qualsevol ofici que em permetés tenir un tracte més directe amb les persones", Treballar persones no papers (una adm.), "la professió que feien abans de casar-se"(una mc i una que cus a casa).

Quatre no estan satisfetes amb el que fan.

- Quina opinió en tens de "les primes", "preus fets" i "treballs en cadena"?

Un ampli sector (adm., mestresses de casa, comerç,...) diuen no conèixer aquest sistema de treball i han preferit no contestar.

L'opinió majoritària, però ha estat força negativa: "Una manera legal d'explotació"(28-c-t.f.) (22-s-t.f.) "Molt negativa per l'obrer i positiva per l'empresari(24-t.f.)" "Fan les persones robots"(43-t.f.) "Terrible"(52-t.f.)

D'altres ho consideren "interessant"(48-t.f.) "Bé però ara ja massa explotats"(29-t.f.), "Per al bon treballador molt bé, perquè permet guanyar un bon sou"(33-mc)

Una resposta per a reflexionar-hi "S'ha d'educar la gent per tal que no siguin necessaris(34-t.f.)

- Creus que hi han les mateixes possibilitats de treball per a noi/a?

La gran majoria han opinat negativament; unes poques creien que sí, però en el que totes s'avenien era en que és valora més el treball del noi "La noia sempre ha estat marginada en aquest cas"(14-est.) "Ho diuen, però sols cal veure el sou... Possiblement en nuclis urbans això està més avançat, però no en els rurals"(22-s-t.f.)

CARME COLL- GLÒRIA FONT- MAITE GISE

nt amb...

- La feina de casa creus que omple prou? Partidària de "fregar sobre fregat" o anar portant la casa al dia i dedicar la resta del temps a altres activitats?

Si bé alguna dona (42-c-t.f) (55-c-mc), (30-c-mc), (50-s-t.f), es partidària de la dedicació exclusiva a la casa, s'imposa l'opinió d'una no-dependència d'ella en favor d'altres dedicacions.

- El fet de tenir fills és un inconvenient per treballar fora de casa o es qüestió d'organitzar-se bé?

Creuen, en general, que compta l'organització, però que no deixa d'ésser un inconvenient quan els fills són petits. "Cal organitzar-se molt bé, sinó a la llarga els fills en reben les conseqüències, no pas favorables precisament" (34-c-t.f) "si no tens cap idea ho és molt, perquè si has de llogar algú et surt més car del que pots anar a guanyar" (33-c-t.f) "Sí, i molt gruixut mentre la societat no s'organitzi millor" (33-c-mc), "Si no et guarden els fills, malament rai" (63-mc)

Una opinió interessant "Crec que la jornada intensiva ho solventaria" (26-c-mc).

- En quant a obtenir (o mantenir) un lloc de treball el fet d'estar casada i ser mare no fa molt desventatjós?

Un tant per cent molt elevat li veu molt "Crec que no es poden portar les dues coses" (30-c-mc) "Preu per preu i experiència per experiència es tria sempre una soltera, sense lligams ni fills" (22-s-t.f)

D'altres: "No ho crec quan es sigui un treballador eficient" (33-c-mc) "Depèn del treball" (48-c-t.f)

- Què en pensa el teu home sobre que la dona (o tu si ho fas) treballi fora de casa?

N'hi ha de tots colors: "Diu que home i dona han de tenir iguals oportunitats de desenvolupar el treball a fora i compartir el de casa" (34-c-t.f) "Pensa que la dona ha d'estar a casa" (30-c-mc) "És totalment partidari del treball de la dona a fora de casa" (24-c-t.f) "Als homes els agrada anar ben cuidats" (55-c-mc) "Ho veu molt bé" (48-c-t.f) "Molt oportú" (27-c-t.f) "Hauria volgut que em quedés a casa, però hi havia crisi... i no va poder ser" (67-vídua-jub) "Dues persones treballant poden fer moltes coses" (26-c-t.f) "que és una ajuda per a la economia familiar" (28-c-t.f)

- Valora tant la feina de casa com la de fora? La comparteix amb tu?

Tot i que un bon grapat ens han contestat que sí (28-c-t.f), (48-c-t.f), (30-c-mc), (43-c-t.f), (27-c-t.f) que la valora per un igual, d'altres donen per descomptat que es valora més la de fora "Dóna més valor al fet de guanyar una setmanada" (26-c-mc) "Lògicament" (24-c-t.f)

- Si ara haguessis de començar de nou, què faries quant al món del treball?

Gairebé totes les dones que han treballat o treballen, ho tornarien a fer "Em prepararia molt per desenvolupar el millor possible un treball de cara als altres; educació o qualsevol que em permetés tenir una relació més directe amb les persones" (34-c-tf) "Estudiar de valent, perquè avui dia fa molta falta un nivell cultural acceptable, sinó corres el risc de quedar-te marginada" (55-c-mc) "Treballar per tal d'aconseguir la igualtat home-dona" (48-c-t.f) "Especialitzar-me i poder exercir en un lloc remunerat" (29-c-t.f), "Sense estar tal lligada amb els amos faria el mateix" (67-vídua-jub) "Buscar un treball que em fes ésser útil a la societat i que em permetés obtenir-ne el medís de vida; lluitaria també perquè aquest treball donés més sentit a la meva vida" (23-s-t.f). Algunes de les que només han treballat a casa ens han dit "A guanyar cèntims" (63-c-mc) "Sense cap mena de dubte em posaria a treballar" (53-c-mc) "Intentaria trobar un bon lloc de treball i lluitaria per ser el més eficient possible" (35-c-mc).

Per contrapartida: "La dona a casa" (?-s-t.f)

La diada ha passat desapercibuda. Malgrat això la dona d'Arbúcies té inquietuds i possibilitats per lluitar en el món del treball.

Posem el tema damunt la taula i treballem-hi tots plegats!

GIMNÀS SÍ O NO

La notícia és al carrer. Unes quantes dones s'agrupen per una idea cumuna: fer gimnàstica. S'organitzen i proposen de fer un curset de gimnàstica femenina per a adults, la iniciativa és ben acollida ja que són moltes les que s'interessen, no obstant sorgeixen alguns problemes. Intentarem aquí que siguin elles mateixes les que expliquin els fets, per poder després jutjar de la manera més objectiva possible.

Parlem amb la Maria Juny, la Mª Farners Sureda i altres dones promotores podríem dir-ne d'aquesta activitat i encetem les nostres preguntes.

ENTREVISTA AMB LES DONES

- *Com va sorgir la idea?*

D'un grup de dones que tot parlant vam veure la necessitat de fer gimnàstica.

- *Per quins motius us vau decidir?*

Una mica per la salut, ja que moltes tenim problemes d'ossos, també perquè ens va semblar que ens ajudaria a saber respirar més bé, a saber caminar i preparar-nos per si algun dia volíem fer algun altre esport.

- *En què pot beneficiar les dones?*

Doncs, físicament per reforçar la musculatura, per tenir una línia bona, per tenir més agilitat, etc.

- *Quina acollida ha tingut aquesta idea?*

Ha estat molt ben acollida per part de les dones.

- *Quins tipus de dones i edats s'hi han adherit?*

Tota classe de dones de 17 a 57 anys. En tenim apuntades fins a 67 persones.

- *Teniu la persona adequada per dirigir-ho?*

Sí un monitor d'educació física que és el mateix que hi ha al Col·legi Montsolí, i que hi fa la gimnàstica.

- *Com se subvencionaria?*

Pagaria cada una 1.500' - ptes. per a tot el curset, i un cop pagat el monitor, la resta de diners es destinaria a comprar aparells, que un cop acabat aquest curset quedarien per qualsevol altre activitat gimnàstica que es volgués organitzar al poble.

- *Quins passos heu fet per aconseguir-ho?*

El primer pas que es va fer va ser anar al Conseller d'Esports, perquè vam creure que era la persona adequada per informar-nos. Una vegada consultats els altres membres del Consistori ens van animar a tirar endavant, a l'espera de fer les gestions oportunes amb el Director de les Escoles Nacionals i amb l'Inspecció d'Ensenyament Primari, de cara a obtenir el gimnàs de l'esmentada escola, mentre no hi hagués un altre local adequat.

Un segon pas va ser posar-nos en contacte amb el monitor per acordar preus i horaris i vam començar ja a fer propaganda per tal que la gent interessada s'hi inscrivís. Després d'aquest pas, i veient que era molta la gent engrescada s'han fet tres reunions per anar concretant detalls.

Va sortir la idea de rebaixar preus, arran del gran nombre d'inscrites, però finalment va semblar continuar amb les 1.500 inicials per cap, davant la perspectiva de poder comptar un altre dia amb un gimnàs municipal i on podríem dur tots els aparells adquirits - amb els diners restants i que quedarien al servei de qui ho necessités i a l'hora que ho necessités.

- *Heu tingut bona acollida? Per qui?*

Bona per part de les dones i l'Ajuntament que ens va donar suport per tirar-ho endavant, ara bé per altra part ens han sortit unes dificultats amb que no comptàvem, com és ara el local, ja que en el centre on s'havia d'anar a fer aquest curset, el Director, els Professors i la Junta de Pares s'han negat a deixar-nos-hi anar.

Creiem que els motius que donen no són prou convincents com per negar-s'hi i més si tenim en compte que els locals de les Escoles Nacionals són de l'Ajuntament i per tant de tot el poble.

- A quin moment estan les gestions?

En un moment molt crític. Tot està que bull. L'ambient està molt exaltat. Les gestions s'han aturat momentàniament degut als inconvenients que hi posen i per no violentar-nos cosa que no agrada a cap de les persones que volem fer aquesta gimnàstica. No ens pensàvem que es pogués respondre d'aquesta manera, i si ens haguessin donat unes explicacions prou raonables, ens sembla que tots som persones i ens hauríem entès, però així no ens podem entendre.

I a més a més ja que l'Ajuntament se'ns ha portat bé no voldríem que això portés a un enfrontament entre les Escoles Nacionals que són del poble i són de tots, amb l'Ajuntament que és del poble i és de tots.

- Davant les dificultats què penseu fer?

Actualment hi ha un recurs enviat al Ministeri a fi d'obtenir amb totes les de la llei l'utilització d'aquests locals. Mentre esperem aquesta resolució confiem que els ànims es calmaran i molta gent que ens mira com si haguéssim anat a robar una església o haguéssim fet un crim, i no veiem el mort ni el criminal enlloc.

No pensem deixar-ho córrer, però esperem poder demostrar que el que demanem és legal i que no anem pas a invadir un local que al cap i a la fi és del poble, ni pensem destrossar res com s'ha dit.

ENTREVISTA AMB LA DIRECCIÓ I LA PRESIDÈNCIA

Aquí ha hauria de venir l'explicació i el perquè de la negativa del Director de les Escoles Nacionals Sr. Satorra i el President de la Junta de Pares Sr. Mora. Tant l'un com l'altre, un cop consultats, s'han negat a donar-les.

Vista tota la documentació, creiem que hi sobren els comentaris, ara bé pensem que en el fons a tots ens queden un grapat de dubtes. I preguntem:

¿Les Escoles Nacionals són terreny exclusiu de l'Associació de Pares i del Claustre de Professors?

¿Si algun dia es vol fer alguna altra activitat passarà igual?

¿O depèn de qui ho demana. Si ho hagués demanat un altre que no fos l'Ajuntament hagués estat la mateixa resposta?

¿Quin és l'altre local per fer gimnàstica que diuen que hi ha al poble?

¿Tots els mestres que van signar la negativa estaven realment ben informats?

¿Pot el poble fer ús d'uns locals que segons la llei són de l'Ajuntament?

¿Si en la iniciativa d'aquestes dones no hi hagués intervingut l'Ajuntament, hauria estat acollida de la mateixa manera?

¿...?

Que cadascú intenti de trobar-hi resposta en aquests interrogants.

PLANA-TORT-MIRALPEIX

FETS

LA FEBRE

Iniciem una sèrie de temes d'interès sanitari i que esperem que tinguin divulgació i acceptació per a una millora sanitària.

- Quin significat s'ha de donar a la febre?

Una temperatura de 38-39°C. no ens diu que hi hagi d'haver una infecció sempre. I tot i que hi sigui aquesta infecció no sempre és necessari un tractament antibiòtic. En general les infeccions són produïdes per bacteries, virus, fongs... Per al virus el 50-60% de les infeccions no existeixen antibiòtics a l'actualitat. Aleshores és inútil en aquests casos prendre's antibiòtics i a vegades fins i tot perjudicial.

- Quines mesures h'han de prendre davant d'una febre alta?

1er.- Tractar la causa si existeix i és possible tractar-la.

Ex/.	Bacteries	Antibiòtics
	Virus	Res

2on.- Mesures simptomàtiques a l'abast de tothom:

- No abrigar massa ni excessivament a les criatures.
- Draps d'aigua freda per tot el cos.
- Banyes d'aigua tèbia.
- Antitèrmics (aspirina, cibalgina, febrectal, etc.)

RESUMINT:

Febre no és igual a infecció.

No cal en totes les infeccions donar un tractament antibiòtic, sobretot en les respiratòries.

En molts dels casos només són necessàries les mesures simptomàtiques assenyalades.

ANTONI RODRÍGUEZ I PONCELA
Metge

DADES DEMOGRÀFIQUES

FEBRER 1980

Casaments: -

Baptismes: 2.- Laura Iglesias i Miralpeix, filla de Salvador i Rita; Jordi Martí i Camps, fill de Joan i Rosa.

Defuncions: 7.- Ramon Soler i Iglesias; Joaquina Iglesias i Cullell; Joan Noguera i Berengueras; Santiago Geli i Maymí; Pietat Ribera i Carós; Àngela Valls i Soler; Teresa López i Roca.

Ara fa cent anys: (Febrer 1880)

Baptismes: 11

Casaments: -

Defuncions: 5

IN MEMORIAM

Mn. ISIDRE ROURA I VILLARET, havia nascut a Arbúcies l'any 1891. Durant els seus 64 anys de capellà fou vicari a Valldelbac, St. Sadurní de La Bisbal i Sta. Pau; ecònom a Fontclara i a Salitja. Des de 1967 estava adscrit a Arbúcies i al servei de les Gnes. Carmelites. Morí a aquesta població el 23 de gener propassat.

Mn. JOAN PLANAS I RIBUGENT, nasquè a St. Climent Sescebes. Exercí d'ecònom a la parròquia d'Arbúcies durant uns tres anys. Últimament residia al Seminari Sivilla de Girona, on morí el primer de febrer d'enguany, als 87 anys d'edat i 63 de capellà.

En lamentar la seva mort demanem a Déu els porti al repòs etern.

Nou domicili del

Dr. ANTONI RODRÍGUEZ I PONCELA
Germana Assumpta, 18 2on. 2ª

CASINO ARBUCIENC

DEL "CARAJILLO"...

AL "CUBATA".

Aquells qui siguin clients habituals del casino, segurament hauran apreciat que en aquests darrers anys la seva fesomia ha estat notablement adulterada. Per una part la mateixa edificació ha sofert una sèrie de modificacions en la seva estructura. Així - veiem que, l'antiga sala de ball, la sala de les orquestres peregrines, ha estat remodelada i convertida en una discoteque, que malgrat tot no pot amagar el seu antic passat.

Un altre dels locals que ha experimentat canvis, ha estat la sala que abans anava destinada a les tertúlies dels caçadors i pescadors de riera, situada al fons del vestíbul. Doncs bé, aquesta petita nau avuidia la trobem encapçalada per una televisió en colors i pinzellada amb pintures eròtiques i modernes que li donen un aspecte més "avançat".

Aquestes transformacions evidentment no són pas gratuïtes, sinó que són la resposta a uns estímuls exteriors que provoquen la ruptura entre el tipus de conducta que s'hi desenvolupava abans i la que existeix en l'actualitat. Intentaré explicar-me més bé. Temps enrera la sala de ball era freqüentada per nois, noies, parelles, etc... i fins i tot alguna mare "despistada" que vigilava que el comportament de la seva filla no es desviés. Entre uns i altres s'establí una relació distant i discreta, alguna mirada de reüll, alguna rialla entramaliada, etc... Expressions que eren reflex d'una educació amb una normativa acceptada per tota la comunitat; aquell que s'atrevia a desafiar-la era centre de les censures de la majoria. Ara ja no hi ha sala de ball, sinó discoteque, i la relació ja no és distant ni secreta.

Un altre exemple d'aquest procés, el trobem en l'entrada del casino i a la saleta al fons del vestíbul. Aquestes eren zones de pas en les que la gent difícilment s'hi aturava a beure. Ja fa un temps varen instal·lar-hi taules que són ocupades per parelles i gent jove.

cultura

OBRA DE DINAMITZACIÓ CULTURAL DE "LA CAIXA"

28 de Març a 2/4 de 10 del vespre conferència sobre "ASSOCIACIONS DE PARES".

8 d'abril a 2/4 de 10 del vespre curset d'INICIACIÓ A LA LECTURA PER A JOVES amb en Miquel DescLOT (poeta)

15 d'abril a 2/4 de 10 del vespre curset d'INICIACIÓ A LA LECTURA PER A GRANS també amb en Miquel DescLOT (poeta).

S'està preparant per a més endavant un curset de jardineria i un festival per a la mainada. Quan sapiguem les dates us ho anunciarem.

Doncs bé, entre aquesta àrea i la nau gran, la ruptura esdevé a nivell de consum. Mentre a la primera n'hi ha una gran diversitat (Coca-Cola, cubates i derivats), en la segona podríem dir que el consum segueix una disciplina (carajillos i copes després de dinar, mitjanes a Tarda, etc.) que contrasta amb l'anarquia de la primera, per què? La resposta d'aquesta diferència és de tipus generacional. Per una part, tenim la nau gran on podem trobar-hi els pares, els avis... que han rebut l'impacte d'aquest nou consum (C.C, Fantes, ...) més tard que no pas els nostres amics, germans, ... que regularment ocupen l'altra part del local.

En definitiva, el casino arbuenci no s'ha pogut desfer de la necessitat d'acondicionar zones que abans eren improductives, esdevenint fins i tot una especialització de l'espai i la seva corresponent especialització de consum.

ANDREU BOVER I PAGESPETIT

ESPORTS

FUTBOL

"INDEPENDENT"

L'Independent és un equip de futbol aficionat, fundat l'any 1.975 per iniciativa d'en Josep GALceran, amb motiu del 1er. Campionat d'Empreses d'Arbúcies on l'equip va assolir el segon lloc, amb la direcció tècnica d'en Manel Planchart.

L'Independent es manté gràcies a l'esforç de tots els jugadors que tant esportiva com econòmicament fan possible la bona marxa de l'equip, obtenint l'any 1976 una subvenció de l'Empresa Cortina per comprar noves samarretes. L'altre únic ingrés que s'ha tingut varen ésser 2.000 ptes. per un partit jugat a l'any 1978 amb motiu de la Festa Major d'Espinelves.

L'Independent ha jugat durant aquests cinc anys 95 partits, guanyant-ne 63, empatant-ne 19 i perdent-ne només 19, amb 338 gols a favor (dels quals en Jordi Serrat n'ha marcats 200), i 171 en contra.

Els jugadors que formen la plantilla actual sota la preparació i direcció tècnica de Josep Galceran són:

Porters: Isidre i Quim "el vigota"

Defenses: Bustillo, Vilà Serrat, Fredu, Callís i Fontiguell.

"Centrecuentistes": Josep "Sitra", Badia, Rafel, Fèlix i J. Sureda.

Davanters: "Krankl", Hernández, Lin Casadesús i Jordi.

Durant l'últim torneig "Baix Montseny" cal destacar la gran campanya realitzada principalment a la segona volta, havent passat del lloc seté a meitat del torneig a quedar classificats en tercer lloc en acabar-lo, cosa

que va fer possible la conquesta d'un trofeu que vàrem celebrar amb xampany i galetes per a tots a "Can Sitra", lloc de les nostres celebracions.

Actualment s'està plantejant el participar en el pròxim torneig "Baix Montseny" o bé entrar en el Campionat D'Empreses de Girona 2ª categoria, el qual creiem que encara que tingui un cert atractiu per nosaltres, no és massa interessant participar-hi per raons extra-esportives.

I per acabar, a tots els que fins ara han col·laborat amb nosaltres; ¡MOLTES GRÀCIES!! i a tots els anti-INDE ¡¡NO HO SENTIM PER ELLS!!

"JOAN CARLES LORENZO" i equip tècnic

Per coneixement de tots els afeccionat a l'esport i en particular al JUDO, notifiquem que últimament hi ha hagut canvis en la nostra Junta, quedant actualment així:

President: Jaume Masó; Sots-President: Joaquim Ribera; Secretària: Mª Carme Domingo;

Vocals: Enric Llorella, Josep Mª Caballero, Mateu Planchart i Lluís Roura.

Aprofitem també per dir que el nostre Club, té especial interès per dur a cap diverses sortides per tal de poder tenir contacte esportiu i cultural amb d'altres clubs.

La primera, que tenim ja preparada, és per al proper dia 23 de Març a Ceret on hi poden anar tots els alumnes i acompanyants que ho desitjin.

Cordialment

CLUB DE JUDO D'ARBÚCIES

EUSKERA, LLENGUA MIL·LENÀRIA

Aquesta col·laboració arriba des de Sevilla. L'ha escrita un noi basc que hi està fent "la mili".

Com a professor d'Euskera ens ha volgut donar a conèixer els orígens de la seva cultura....

És interessant, abans de parlar d'una llengua, subrallar-ne allò que popularment s'hi refereix i que li dóna configuració. Sense altres paliatius, podem dir que la llengua o l'ídiona és l'instrument de comunicació del qual es val tota Comunitat i que ve determinat per la manera de pensar, d'expressar-se i d'entendre's de tots els membres que la componen.

Concretament, la llengua o l'ídiona de la mil·lenària Euskalherria (Poble Basc) és l'Euskera (Llengua Basca), tan antiquíssim que els lingüistes no han aconseguit saber-ne exactament el seu origen.

Compta la llegenda (1) que el poble Basc venia de l'Orient guiat per un gran Patriarca, anomenat Aitor, tot cercant el naixement del Sol (Eguski) que era un dels déus venerats pels bascos, i que, en descobrir les valls del Nord de la Península Ibèrica i del Sud-oest de la Gàl·lia, van establir-s'hi tot multiplicant-se i tot creant una gran sèrie de tribus basques, configurant, per mitjà de la llengua, una ferma i sòlida Comunitat, que va plasmar-se, més tard, en les juntes de Guernika, Juntes d'Arriaga, etc., etc.

Una de les tesis més sòlides que sosté l'Acadèmia Basca de la Llengua (Euskaltaindia), és la que la paraula Euskera prové de la veneració al Sol (Eguzki, Euxki). Tal com pot

THE SERVE'S

NEW COMPANY

"Soufflè Fígaro au goût arbucien" (+)

Agafeu un trosset de Woody Allen i un xic de Charlie Chaplin; afegiu-hi un pols Xarreira, unes gotes d'esperit Arbucienc, una mica de Rialla, una collarada d'Eixeriment i una altra de Lirisme. Poseu-ho al forn 15 ó 20 minuts i serviu-ho al moment amb guarnicions.

Plat de festa grossa. Tothom que l'ha provat vol menjar-ne sovint guarnit amb Fígaro de Sant Jaume, amb hortalà de sac a l'esquena i carro a la mà camí del Pont Cremat, amb tra jo de dotze anys i supositoris per al nano -o l'ano?- de vellut, amb qualsevol altre fet o desfet seus.

Ramon, a Arbúcies agraïm els bons moments que hem passat i passarem escoltant, parlant, exagerant de tots aquests teus acudits i apreciem com bons "gourmets" el regust tan nostre que pocs com tu podeu donar.

ZUM ZUM

(+) Sufle Fígaro al gust arbucienc

veure's, lingüísticament existeix una fonamentada possibilitat de que sigui així, tota vegada que analitzant la rel de la paraula Eguski i Euxki i comparant-les amb Euskera o Euskalherria, trobarem una dada més per a tenir en compte. Endinsem-nos ara a descobrir-ne l'antiguitat tot estudiant la riquesa de paraules i girs lingüístics que l'euskera, a pesar del pas dels segles, conserva encara: la roca s'anomena "aitz"; la destal, "aitzke ra"; l'aixada, "aitzurra"; el ganivet, "aitztoa". Hom pot deduir molt bé que les paraules esmentades provenen de l'arrel roca (aitz), i com tots saber molt bé, tes destrals, les aixades i els ganivets eren, en la prehistòria, de pedra, i, concretant més, en el Paleolític Superior pedra tallada; i encara, per què no, abans de Paleolític Inferior eren pedra NO tallada.

SEGUNDO LAZCANO AGUIRRE

(1) Llegenda recollida en el llibre Amaya o dels Bascos, escrit per Navarro Villoslada en el segle VIII.

NENS I NEVES :

LA REVISTA PERXADA

US CRIDA !!!

**PUBLICAREM ELS VOSTRES
DIBUIXOS, TREBALLS I ACUDITS.**

PERXADA, VOL APROFITAR L'AVINENTESA PER EXPRESSAR EL SEU AGRÀIMENT A TOTS ELS ESTABLIMENTS RELACIONATS A CONTINUACIÓ, ELS QUALS CADA MES, COL·LABOREN EN LA VENDA DE LA REVISTA DE FORMA GRATUÏTA.

- **ESTANC RIERA-VILÀ**
- **LLIBRERIA EL PONT**
- **QUIOSC CONXITA PLANAS**
- **EXMAR**
- **FOTO JOSME**
- **SPORTS SERRAS**
- **FOTO ANTONIO**
- **FOTO GARRIGA**

Una mica d'humor

EL CAMPANER

(Coses que han passat)

Anys enrera el campaner d'Arbúcies era en Quimet Parcet. No cal presentar-lo perquè tothom l'ha conegut. Baixet, senzill de confecció i carregat d'una bona fe innocent.

Era un gran parroquià de can Tuta i allà una colla de bromistes, entre tupí i tupí de vi calent, es divertien a les seves costelles. De mica en mica es varen anar engrescant i a l'últim li compraren un uniforme, blau i amb botons daurats. El guarniren com un general, amb gorra de plat i un corriatge brillant.

En Parcet, tot cofoi, el portava els diumenges, presumit i orgullós, com si fos un personatge.

Cada any em venia perquè li fes la felicitació de Nadal, que un cop impresa, la repartia de casa en casa, recollint les propines.

Era un cas únic... Estava enamorat del seu ofici. Ell es creia que era el millor - campaner que hi havia. Ja ho deia en una de les seves felicitacions:

Sóc el millor campaner
que hi ha al món i a l'estranger
conegut en pau i en guerra
per les meves filigranes.
Quan jo toco les campanes
s'estremeix tota la terra!

Mestre i guia, a tots indrets,
de petits campanerets
que fan riure sense ganes,
ha corregut el meu nom
per les quinze parts del món
com un gran toca-campanes!

I en la felicitació d'un altre Nadal s'oferia servicial:

Sempre em tindran disposat
a repicar un bategat,
tocar a missa, a sometent

i si el mata un xarrampió
no s'espanti, aquí sóc jo
per tocar-li a enterrament!

Abans, per Nadal, a les cinc del matí, se celebrava la Missa del Gall. Es cantava un Ofici tradicional i alegre i l'església s'omplia de gom a gom.

Aquell any passar un cas estrany. A les cinc del matí la plaça era plena de gent i feia un fred que pelava. L'església era tancada i ningú no podia entrar. Faltaven les claus per obrir. El campaner les tenia i en Parcet no es veia enlloc. Varen esperar... Els capellans i el cantador també eren tancats al carrer, junt amb aquella gentada que quedava gelada... I en Quimet Parcet no venia... Que era estrany! Malgrat tot era un home puntual i complidor amb els seus deures eclesiàstics. Passava el temps i tothom va començar a almar-se. Qui sap què li ha succeït... Potser ha tingut un tropell... Potser està patint... Potser és mort... Què ha passat?

Doncs el que havia passat era el més senzill i natural... Aquella nit en Quimet Parcet l'havia "disfrutada" a can Tuta, celebrant la "Noche Buena" i el varen trobar a can Samora, dormint com un liró i escorxant el gat tranquil·lament.

El varen despertar com varen poder i ensonyat i mig atontat donà les claus.

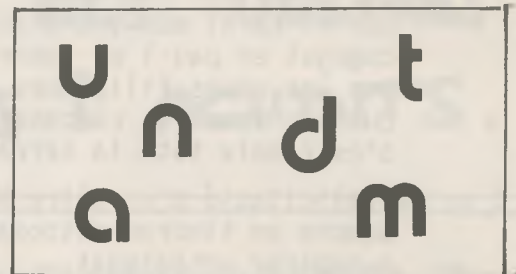
Llavors varen obrir les portes de l'església. Tothom va entrar i es cantà la Missa del Gall, amb tota solemnitat.

RAMON FERRER I MONTPLET

entreteniments

Festa popular d'Arbúcies.

En cada un d'aquests requadres hi ha 11 tipus diferents de barrets. A cop d'ull semblen iguals, però n'hi ha un de canviat. Podríeu dir-nos quin és?

Un carrer estret, que no té sortida per als cotxes.

S- pl-r-s p-r p-rdr- -l s-l, l-s ll'gr-m-s n- -t d--x-r-n v--r- l-s -str-ll-s.

-nc-r- q-- -rr-nq--s -ls s--s p-t-ls n- p-dr's pr-ndr- l- b-ll-s- d- l- fl-r.

R. T-G-R-

SOLUCIONS ENTRETENIMENTS DEL NÚMERO ANTERIOR

1er.- Horitzontals: 1-C.- 2-Mas.- 3-Forat.- 4-Metòdic.- 5-Ronec.- 6-Res.- 7-S

2on.- Si el cercol de la lluna va creixent, senyal de bon temps. La crema, si és ben cremada, a xics i grans els agrada.

3er.- Els arboços.

FIRMES COLLABORADORES:

F. Camprodon, 12
ARBÚCIES

**BAR
EL CENTRE**

F. Camprodon, 32
ARBÚCIES

**CANSALADERIA
Anna M.ª Ballús**

F. Camprodon, 6 ARBÚCIES

VIVES

FRANKFURT • GELATS • PASTES

F. Camprodon, 46 - ARBÚCIES

**LLIBRERIA
el pont**

PONT, 3 - ARBÚCIES

**PASTISSERIA
MIR**

F. Camprodon, 8 - ARBÚCIES

**CARNISSERIA
ARIMANY**

F. CAMPRODON, 4 - ARBÚCIES

**MATERIAL i
SANITARIS
PER A LA
CONSTRUCCIÓ**

F. Camprodon, 26 - ARBÚCIES

"la Caixa" a les escoles

MÚSICA · TEATRE · CINEMA · ÀUDIO-VISUALS D'ART · ANIMACIÓ · CANÇÓ
POESIA · CONFERENCIES · EXCURSIONS · VISITES DIDÀCTIQUES...

OBRA INFANTIL
DE LA CAIXA DE PENSIONS PER A LA VELLESA I D'ESTALVIS

CAIXA DE PENSIONS
"la Caixa"